

НОЩЬ НА БУЗЛУДЖА

Срѣднощъ приближава. Балканътъ тъмнѣе,
Отъ буря внезапна масивътъ затресе,
На Бузлуджа мрачна върхътъ се люлъе,
И въ бой сякашъ гласъ се юнашки разнесе :

„Удрете! не давайте се на тирана!
„Безъ страхъ да умремъ като българи, братя!
„Некъ за свободата народна Балкана
„Да вземе насъ жертва въвъ свойтѣ обятия!“

Съ бѣсъ вихритѣ виятъ, върхътъ е настрѣхналъ,
Надеждитѣ сетни отнуса на роба,
Съ гласа на юнака — геройски издѣхналъ
Въвъ бой за свобода намѣрилъ си гроба.

Но съмва. На изтокъ вечъ пламва зората,
На страшната нощъ се вуалтътъ раздира,
Запѣ сладкопойно пакъ птичка въ гората,
И другъ гласъ вдалекъ чу се: „Той не умира.“

АТ. НИКОЛОВЪ
